

Een utopie?

Mw. C.M. Liebregts-Haaker.

Het verschil in werkwijze en kwaliteit van veel ringwerk is nog steeds groot. Tegelijkertijd is iedereen er van overtuigd dat het ringwerk moet worden verbeterd.

Kwaliteit, en daar gaat het om, zit in je hoofd.

Tevens gaat het om een zorgzame attitude op de werkplek. Alle soorten procedures helpen niet als de mensen zich niet bewust zijn van de noodzaak daarvan. We moeten het dus hebben van de kwaliteit.

Waarom zijn er dan nog steeds ringers die alleen maar aantallen ringen (en invullen: = - volgr.)? Waarom wordt dan meten en wegen niet door iedere ringer als vanzelfsprekend beschouwd of door het VT verplicht gesteld? Waarom dan gebruikt men geen ruigegevens; ze vertellen ons zoveel over de vogels!

Slordig ringen en nonchalant werken moet taboe zijn. Door zorgvuldiger bezig te zijn wordt het ringwerk veel interessanter en komen betere resultaten de onderzoeken ten goede.

Een goede onderlinge samenwerking van ringers is hard nodig; samenwerking wil zeggen: elkaar helpen en indien nodig op fouten wijzen.

Het VT moet - dat is een uitgemaakte zaak - met opleidingen, controle en een deugdelijke administratie het geheel op peil houden.

Kwaliteit zit in je hoofd, maar zonder de juiste attitude van beide kanten komen we geen stap verder.

Een utopie? Nee toch!!!